

СОЦІАЛЬНА ЗВІТНІСТЬ АГРОПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Стаценко А.І., магістрант

Погорєлова О.В.

к.е.н., професор, професор кафедри обліку і економічного аналізу
Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова

Постановка проблеми. Велика кількість агропідприємств недооцінюють інструменти соціальної звітності у створенні бренду та додаткової вартості, а тому вона залишається поза їх уваги. Нефінансова звітність – новий інструментарій управління та оцінки не лише у вітчизняній практиці, а і у міжнародній економічній спільноті.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідженням видів соціальної звітності займалися такі вчені, як Зінченко А.Г., Саприкіна М.А. [1], Шандова Н.В., Жосан Г.В. [2], Людвенко Д.В. [4].

Мета та завдання дослідження. Вивчення видів соціальної звітності, формування та оприлюднення Звіту зі сталого розвитку агрохолдингами України.

Виклад основного матеріалу. На даний момент немає цілісного підходу щодо формулювання та характеристика соціальної звітності. У вітчизняній та міжнародній практиці зустрічаються такі види (табл. 1).

Таблиця 1. Види соціальної звітності

Назва	Опис	Форма надання	Користувачі
Звіт з корпоративної соціальної відповідальності	Документ, який складається щорічно. Відображаються в комплексі основні результати та показники діяльності компанії в галузі соціальної відповідальності та сталого розвитку [1].	Довільна (формується у вигляді буклету та розміщується на інформаційних сайтах).	Розлоге коло користувачів, а саме рядових громадян. Направлена на популяризацію певного господарства та його продукції.
Звіт з прогресу	Демонструє рівень прогресу в повсякденній бізнес-діяльності	Окреслено певні ключові	Стейкхолдери.

	у сфері реалізації десяти принципів і, коли це є доречним, підтримку цілей ООН шляхом партнерства [2].	елементи, єдиної структури немає.	
Звіт зі сталого розвитку (за вимогами Глобальної ініціативи звітності)	Документ, який відображає сукупність даних комерційної організації, середовище існування компанії, принципи та методи співпраці з групами впливу, результати діяльності компанії в економічній, соціальній та екологічній сфері. [3].	Довільна.	Стейкхолдери. Мета: показати, як філософія, місія та стратегічні цілі суб'єкта господарювання допомагають у вирішенні ключових соціальних, економічних та екологічних проблем, що стоять перед країною, а також приносять користь тому середовищу, в якому функціонують.
Звіт про корпоративне управління	В даному документі компанія має розповісти про свої поточні справи та плани на довгострокову перспективу. Звіт має показувати як фінансову, так і нефінансову інформацію, який стан компанії та ризики діяльності [4].	Довільна	Розлоге коло користувачів, а саме рядових громадян, клієнтів та регуляторів.

Джерело: розроблено авторами на основі [1-4].

В світі соціальна звітність охоплює різноманітні напрямки локальної соціальної відповідальності. Щодо України, даний напрям хоч і набуває популярності згідно певних стандартів, однак в процесі формування нефінансової звітності недостатньо уваги приділяється взаємодії з зацікавленими сторонами та антикорупційною діяльністю, а це нагальними питаннями для української економіки.

В процесі дослідження опублікованої нефінансової інформації найбільшими агрохолдингами України, було встановлено, що лише три з них, а саме ТОВ Фірма «Астарта-Київ», ТОВ «Монсанто» та ПАТ «Миронівський хлібпродукт» щорічно формують Звіт зі сталого розвитку (табл. 2).

Таблиця 2. Формування та опублікування Звіту зі сталого розвитку агрохолдингами України

Підприємство	Роки			
	2019	2020	2021	2022
ТОВ Фірма «Астарта-Київ»	+	+	+	+
ТОВ «Кернел-Трейд»	+/-	+/-	+/-	+
ПАТ «Миронівський хлібпродукт»	+	+	+	+
ТОВ «Монсанто»	+	+	+	+
ТОВ «Українські аграрні інвестиції»	+/-	+/-	+/-	+/-

Джерело: складено авторами.

Висновки. Отже, великі агропідприємства нехтують нефінансовими інструментами звітності у формуванні брэнда та формування додаткової вартості. Сталий розвиток досі знаходиться поза їх уваги, хоча саме аграрні підприємства подають широкий перелік звітності, але не надають шансу оцінити відповідність їх діяльності положенням концепції сталого розвитку.

Список використаних джерел

1.Зінченко А.Г., Саприкіна М.А. Соціальна відповідальність в Україні: Погляди різних стейкхолдерів. *Регіональний аспект*. Київ, 2008. С. 60.

2.Шандова Н.В., Жосан Г.В. Соціальна відповідальність: навч. посіб. Херсон: вид-во ПП Вишемирський В.С., 2016. С. 308. URL: https://pidru4niki.com/83400/sotsiologiya/sotsialna_vidpovidalnist (дата звернення: 22.10.2023).

3.Valerii Zhuk, Iryna Zamula, Dmytro Liudvenko, Yevheniya Popko (2020) Development of non-financial reporting of agricultural enterprises of Ukraine. *Agricultural and Resource Economics: International Scientific E-Journal*. Vol. 6, No 4, 76-89. URL: <https://ageconsearch.umn.edu/record/308587/> (дата звернення: 22.10.2023).

4.Людвенко Д.В. Обліково-інформаційне забезпечення сталого розвитку тваринництва: теорія, методологія, практика: дис.. д.е.н.: 08.00.09 / Київ: ННЦ «Інститут аграрної економіки», 2021. С. 367.